

ชัยกร ศรีไชย 2552: ผลของโปรแกรมพัฒนาการคิดตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ที่มีต่อการใช้
ทรัพยากรในโรงเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอุบลวิทยาคม จังหวัดอุบลราชธานี
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว)
สาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์รุ่งแสง อรุณไพโรจน์, Ph.D. 138 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมพัฒนาการคิดตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงที่มี
ต่อการใช้ทรัพยากรในโรงเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอุบลวิทยาคม จังหวัดอุบลราชธานี
กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2551 ซึ่งได้จากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง
(purposive sampling) จำนวน 2 ห้องเรียน โดยนำห้องเรียน 2 ห้องเรียนสุดท้าย ที่นักเรียนมีคะแนนจากแบบวัด
การคิดตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในการใช้ทรัพยากรในโรงเรียน และ คะแนนจากแบบวัดการใช้ทรัพยากรใน
โรงเรียนต่ำกว่าชั้นเรียนอื่น และมีปริมาณอาหารกลางวันและน้ำดื่มเหลือทิ้งมากกว่าห้องเรียนอื่น จากนั้นได้สุ่ม
เพื่อจัดกลุ่ม (random assignment) เป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้อง (จำนวนนักเรียน 44 คน) และกลุ่มควบคุม 1 ห้อง
(จำนวนนักเรียน 45 คน) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1. แบบวัดการคิดตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงใน
การใช้ทรัพยากรในโรงเรียน 2. แบบวัดการใช้ทรัพยากรในโรงเรียน 3. แบบบันทึกปริมาณอาหารและน้ำดื่มที่
เหลือทิ้ง 4. โปรแกรมพัฒนาการคิดตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมจำนวน 12 กิจกรรม
กิจกรรมละ 60 นาที สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test dependent และ
t-test independent โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการวิจัยพบว่า 1) หลังการใช้โปรแกรมกลุ่มทดลองมีคะแนนแบบวัดการคิดตามหลักเศรษฐกิจ
พอเพียงในการใช้ทรัพยากรในโรงเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2) หลังการใช้โปรแกรม
กลุ่มทดลองมีคะแนนแบบวัดการใช้ทรัพยากรในโรงเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 3) หลัง
การใช้โปรแกรมกลุ่มทดลองมีคะแนนจากแบบวัดการคิดตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในการใช้ทรัพยากรใน
โรงเรียนสูงกว่าก่อนการใช้โปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 4) หลังการใช้โปรแกรมกลุ่มทดลองมีคะแนน
แบบวัดการใช้ทรัพยากรในโรงเรียนสูงกว่าก่อนการใช้โปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ 5) หลังการใช้
โปรแกรมกลุ่มทดลองมีปริมาณอาหารและน้ำดื่มเหลือทิ้งน้อยกว่าก่อนการใช้โปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติ